

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

поєднувати використання превентивних та протекційних заходів регулювання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Васильчишин О. Б. Формалізація впливу державного регулювання та нагляду на фінансову безпеку банківської системи / О. Б. Васильчишин. // Інтелект ХХІ. – 2016. – №6. – С. 28–44.

2. Мізіна І. В. Банківське регулювання та нагляд в умовах фінансової кризи в Україні / І. В. Мізіна. // Прикарпатський юридичний вісник. – 2016. – №1. – С. 165–168.

Науковий керівник: Скляр І. Д.

КРЕДИТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

*студентка гр. Ф-61 Журавок А. А.
Сумський державний університет*

Кредитна система — це сукупність кредитних взаємин, форм і методів кредитування. Контрольна, стимулююча, перерозподільна та функція заміщення, це основні її функції.

Ця система має склад, який зафіксовано у державному законодавстві, з банківської та «небанківської» систем. У розвитку та поліпшенні ринкової економіки ці системи грають важливу роль, при цьому, забезпечуючи великий обсяг розрахунків і платежів підприємств, організацій і жителів, що пов'язані з грошима; тимчасово вільні кошти вони мобілізують і обертають у активно діючий капітал; втілюють різні кредитні, розрахункові, гарантійні, інвестиційні та інші операції.

Кредитна система збирається з кількох ланок, котрі здійснюють характерні функції з нагромадження та розподілу коштів. Поділ позицій між ланками кредитної системи неупереджено викликає різницями в методах і засобах діяльності та ризиком значінням в ході відтворення капіталу [1].

Нинішня кредитна система характеризується двома визначальними переконаннями: як сукупність кредитно-розрахункових і платіжних взаємин, що ґрунтуються на конкретних штампах і типах кредитування; як єднання відмінних кредитно-фінансових інститутів (банків, страхових компаній, кредитних союзів та ін.), що орудують на кредитному ринку і виконують акумулювання і мобілізацію ресурсів в формі грошей [2].

В Україні в новітніх угодах наболілим є справа реформування системи кредитування. Для рятунку української економіки з кризи кредитні відношення вбачають підпорядкування підтримці інвестиційної та

інноваційної практики, фінансовому забезпеченню структурних трансформацій та економічному зростові.

Допоки вітчизняна кредитно-банківська система не втілює позиції прищвидшувача розросту національної економіки. Нездатними є особні кошти банків, а отож, й розмір кредитування. Заперечна дія на кредитний лан втілює платіжна криза, дефіцит бюджету, разюче зниження кредитоспроможності фізичних осіб. По естві, не наявна практика надання кредитів під виробничі плани довгострокового характеру. Банки практично не захоплюють ресурсів на довгостроковій основі.

Довгострокове кредитування є головною рушійною міццю розросту інвестиційної практики, адже є центральним зародком вливання довгострокових ресурсів в економіку. Вважаючи те, що найактивнішими учасниками довгострокового кредитування на українському ринку є банки, дозволено зауважити, що справа нарощення масштабів довгострокових кредитів буде торкатись і правового берега їх діяльності, і оптимізації небезпек, і багатьох організаційних планів. Вирішальні економічні та організаційні заходи стосовно нарощування розмірів довгострокового кредитування в Україні варто втілювати за такими напрямками: стимулювання розросту довгострокового банківського кредитування; забезпечення правової відборони банків у їх взаєминах з клієнтами; вдосконалення системи керівництва небезпеками банків; підняття ефективності банківського моніторингу та ін. [3]. Так як в I кварталі 2017 року для довгострокових, валютних кредитів, та кредитів немалим підприємствам шаблони ступили жорсткішими. Банки ждуть, що уговори надання кредитів корпораціям далі пом'якшиться, навіть у сегменті валютних кредитів [4].

Підсилити хід інвестиційного, іпотечного, довгострокового споживчого кредитування в Україні дозволено підтриманням та стимулюванням поведінки довгострокового інвестування в регіонах. Для рішення даної задачі на регіональному шаблі розумним було б створення інвестиційних центрів допомоги притягнення інвестицій в господарство. Позаяк в гранях роботи отаких центрів можна виконувати роботу з надання підтримки у виучці та здійснення бізнес-планів підприємств.

Мовлячи про закономірність нарощення розмірів кредитування, важливо пам'ятувати про те, що розміри кредитування, з одного напрямку не зобов'язані перевершувати істинну переломну межу, за якою походитиме посилення інфляційних процесів, а з другого напрямку, мають покривати стимулювання піднесенню національного виробництва.

Вдале здійснення цих заходів буде підтримувати зміцнення банківської системи і за її допомогою створення зручних умов для дальшого розвитку нашої економіки й зросту ефективності її функціонування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зайцев, О. В. Фінансові розрахунки. Теорія і практика : навч. посіб. / О. В. Зайцев. – Суми : СумДУ, 2013. - 607 с.
2. Зайцев, О. В. Основи фінансового інструментарію : підручник / О. В. Зайцев. – Суми : СумДУ, 2016. - 523 с.
3. Відкритий громадський проект для широкого експертного обговорення [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://kneu.edu.ua/userfiles/Credit_Economics_Department/afedra+bankspravi/proekt_strategi.pdf
4. Аналітичний звіт «Опитування про умови кредитування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=43297230>

Науковий керівник Зайцев О. В.

ГЕНДЕРНА СЕГМЕНТАЦІЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

*доцент Захаркін О. О., студентка гр. Ф-41/1у, Миргородська В. С.
Сумський державний університет*

За статистичними даними близько половини населення світу становлять жінки, зокрема в Україні - 53,7% [1]. Однак до сих пір жіночий внесок в показники економічної діяльності, добробуту і зростання істотно нижчий за свій потенціал, що призводить до серйозних макроекономічних наслідків, про що свідчать роботи експертів МВФ.

Наслідком економічної та політичної криз 2014-2015 рр. є значне скорочення робочих місць (рис.1). У цьому процесі жінки виявилися менш конкурентоспроможними претендентами на вільні робочі місця. Відзначалося зростання жіночого безробіття, частка жінок превалювала при скороченні персоналу на підприємствах.